

kunnet faa Skatteyderne med, saa godt som det københavnske Skattevæsen kan gøre det, og det var jo noget, som jeg ogsaa gjorde Regning paa. Det ærede Medlem mener, at det er for meget, at en Skatteyder med 800 Kr. i Indtægt skal svare 152 Øre om Aaret til det nævnte Formaal. Men jeg skønner ikke, at det er et saa overordentlig stort Bidrag for at være Medlem af Folkekirken. En saadan Mand svarer jo lidt mere for at være Medlem af en socialdemokratisk Vælgerforening, og det er dog et Spørgsmaal, om han ikke faar mere for disse 152 Øre til Folkekirken, end han faar for de 160 Øre, han betaler det andet Sted. Men det er jo noget, som vedkommende selv maa skønne over, det er endelig ikke nogen Tyvngssag at være Medlem af den danske Folkekirke — og vil han ikke være Medlem af en socialdemokratisk Vælgerforening, saa kan han jo ogsaa lade være med *det*. (Afbrydelse). Er *det* ikke en frivillig Sag, det vidste jeg ikke, jeg troede, det var en frivillig Sag. De socialdemokratiske Vælgerforeninger have altsaa ogsaa paa dette Punkt stor Ulighed med Kirken.

Det ærede Medlem talte om Rigshospitalet og spurgte, om vi ikke kunde begynde derpaa. Ja, vore Tegninger ere færdige, og vi staa nu saaledes, at vi godt kunne begynde paa Arbejdet. Og jeg vilde gerne begynde saa hurtigt som muligt og har allerede længe gerne villet begynde derpaa. Men selvfølgelig har det, at vi ikke have kunnet faa opgivet, hvorledes Kloakforholdene skulle ordnes, ogsaa noget hindret Udarbejdelsen af Tegningerne. Det er klart, at naar man ikke kender Dybdeforholdene ved Kloakanlægget, kan man ikke lave Tegninger for selve Kloakforholdene inde paa Hospitalets Grund. Saa spurgte det ærede Medlem, om vi ikke kunde begynde paa den Maade, at vi fik en Stikledning til Rysegades Kloak. Det er muligt; men de Betingelser, som i saa Henseende ere stillede til Ministeriet fra Magistratens Side, har jeg ikke turdet gaa ind paa. Jeg synes, at de ere saa vanskelige og usikre, at det vil være meget risikabelt at gaa ind paa dem. Der stilledes nemlig den Betingelse, at Tilladelsen til Stikledning til Rysegades Kloak kun skulde gælde til 1. Januar 1907, og at den skulde bortfalde, hvis den midlertidige Afledning til Rysegades Kloak i det angivne Tidsrum skulde medføre Oversvømmelse udenfor Hospitalets Grund. Men man kan jo aldrig vide, om det skulde

ske, at der kom Oversvømmelse, og saa var Tilladelsen jo bortfalden, og hvad skulde vi saa gøre? Saa krævedes der videre, at den skulde bortfalde, hvis den medførte andre Ulemper for private eller det offentlige. Dette er saa ubestemt, at det vilde være helt risikabelt at gaa ind paa det. Og dernæst krævedes det, at Hospitalet skal være forpligtet til at holde saavel private som det offentlige skadeløse for enhver Bekostning, der i den Anledning maatte være paaført dem. Det er alt for meget at kræve, at vi, fordi Københavns Kommunes Kloak ikke kan tage Vandet, saa skulde erstatte baade private og det offentlige den Skade, der kunde ske ved Oversvømmelser i den Tid. Og saa fordrede man endda, at vi skulde forpligte os til at foretage enhver Forandring og Foranstaltning med Hensyn til Afløbet, som Magistraten maatte bestemme, eventuelt at bringe en af Magistraten approberet endelig Afløbningsledning til Veje. Naar vi i den Grad, som den nævnte Skrivelse gaar ud paa, skulle være voldgivne Københavns Magistrat, maatte jeg for mit Vedkommende sige, at saa blev jeg stillet saa usikkert, at jeg ikke turde gaa ind derpaa. Men vil Magistraten give andre Vilkaar, som jeg kan gaa ind paa, saa er jeg villig til at slutte en Overenskomst. Jeg er interesseret i at faa begyndt paa Sagen, men jeg er ikke interesseret i at have Spektakler lige saa lidt med Københavns Magistrat som med nogen anden Kommune her i Landet. Det ærede Medlem mener, at Københavns Magistrat bestemt har Ret til at kræve 44,800 Kr., men det er dette, som de raadgivende, jeg har spurgt, og deriblandt ogsaa Kammeradvokaten, have ment at kunne svare nej til. Det stiller sig derfor noget vanskeligt for mig. Skønt jeg den Gang, vi fik Loven gennemført, var saa forsigtig at sige, at det var muligt, der kom Udgifter til Kloakker, — jeg sagde det i Udvalget og fik Tilslutning dertil; der var intet i Vejen — er det dog vanskeligt for mig uden videre at gaa ind paa en Udgift paa 44,800 Kr., naar de juridiske sagkyndige, som jeg har spurgt derom, sige, at Staten ikke er forpligtet dertil. Nu er Sagen imidlertid sendt til Justitsministeriet. Justitsministeriet har spurgt Magistraten om forskellige Ting, og jeg haaber, at Justitsministeriet snart faar Svar paa denne Forespørgsel, saa at jeg gennem Justitsministeriet faar nogen Vejledning om, hvordan jeg rettest skal og bør optræde. I Forhold til et saa stort Beløb som 7 Mill. Kr. ere de 44,800 Kr.